

JANE TIIK

Jane Tiik on vabakutseline muusik, laulja ja laulupedagoog, kelle suureks kireks ongi muusika ning laulmine. Hetkel töötab Jane kahe linna muusikakoolis kooridega, kus töö hõlmab nii juhatamist, hääleseadet, kui ka teooria õpetamist. Viimased viis aastat on Jane õpetanud kristlikus ameerika erakoolis nimega Black Forest Academy, klassikalist muusikat. "Väga põnev on olnud õpetada eri kultuuritaustaga õpilasi. Õpetamine ja tegevinterpreedi töö tunduvad mulle ka üldisemalt ühe mündi väga vajalike kahe küljena. Lauljatöö on mind sel sügisel viinud kontsertidega Münchenisse, Bambergi, Erlangeni ja Zürichisse," lisab Jane oma tööd kirjeldades. Alates 2014a sügisest juhatab Jane Šveitsi-Eesti Seltsi koori, hoidmaks eestlaste laulutraditsiooni.

Muusikaarmastus on Janel juba geenides

Noore andeka muusikapedagoogi huvi muusika ning laulmise vastu sai alguse tema perest. "Isapoolsed vanavanemad laulsid Lehtses eluaeg segakooris, ja käisid ka oma eluajal vist kõigil laulupidudel. Seda traditsiooni on jätkanud ka minu tädi. Isa õppis akordioni, ja kui mina hiljem tema kuuldes klaverit harjutasin, tavatses ta ikka teisest toast norida, et ma lihtsalt klaverit ei "taoks", vaid alati muusikat püüaks teha," meenutab Jane. Ka emapoolsed vanavanemad olla olnud suured muusikahuvilised küllastades arvukalt kontserteid ja teatreid. "Vanaisa on öelnud, et kuigi tal tudengina raha muuks kui ellujäämiseks üle ei jäänud, oli tal tuline soov laulutunde võtta. Nii said mu ema ja tädi võimaluse klaverit koduõpetajaga õppida," kirjeldab Jane.

Jane ema laulis, nagu naine isegi, 11 aastat "Ellerheina" kooris. Tänu emale avanes Janel juba väga väiksest peale võimalus kontsertidel käia. Näiteks toob ta Hortus Musicuse uusaastakontserdid Raekojas, mis nakatasid Janet tema sõnul vanamuusikapisikuga ning Estonia teatri etendused, mis olid oluliseks tõukeks otsusele lapsena professionaalseks lauljaks saada. Noor muusikahuviline õppis põhi- ja keskkoolis "Ellerheina" toonase abi- ja hilisema peadirigendi Tiia Loitme käe all, kes on ühtlasi ka Jane muusikatee üheks olulisemaks kujundajaks olnud. Koolimuusikat ja koorijuhtimist õppis Jane prof. em. Venno Laulu juures ja laulu eriala lõpetasin prof. Mati Palmi klassis, kes samuti Janet juba oma eeskujuga suuresti innustas. Jane õppis kaks aastat Venemaa Muusikaakadeemias Moskvas ning hiljem Saksamaal Karlsruhe.

Jane kasuisa on olnud naise suureks toetajaks jagades oma armastust kaunite kunstide vastu küllastades igat Jane esinemist ning pakkunud tuge ka rasketel hetkedel.

Teekond Šveitsi alpidesse...

Jane side Šveitsiga tekkis esmakordselt 1992.aastal, kui teismelisena "Ellerheina" kooris lauldes sai

osaletud esimesel Baseli rahvusvahelisel koorifestivalil. " Meil läks nii hästi, et saime kutse osaleda ka järgmisel Baseli festivalil, 1995.aastal. Pered, ilm, vastuvõtt, kontserdipaigad, publik, väljasõidud, meeleolu, veinid, linn ise - kõik jättis vaimustava mulje. Nii et kui hiljem isikliku eluga seoses tekkis päevakorda küsimus, kas tulla siia või mitte, oli tunne kindel - tulla, loomulikult!" Ka Jane tulevane abikaasa asus õppima Baseli vanamuusika instituuti ning naine ise leidis tee vokaalmetoodika täiendõppe kursusele Baseli Muusikaakadeemias.

Nüüdseks on Jane side Šveitsiga suurem kui teiste välisriikidega elades siinses kultuuriruumis juba seitsmendat aastat. Lisaks abikaasaga ühiselt loodud kodule seob Janet selle riigiga üha enam töö ja head kolleegid. Šveitsis on Jane laulnud professionaalsetes kollektiivides nagu Baseli teatri ooperikoor, Šveitsi Kammerkoor, Zürcher Sing-Akademie ning uuest aastast Baseli Madrigalistid.

Eesti Seltsi koori sünd Šveitsis

Eesti koor Šveitsis sai alguse sellest, kui omavahel leidsid kontakti meie tegus Eesti Seltsi president Mirjam Loertscher ning andekas muusik Jane Tiik. "Kuna laulupeoaastail on alati kooriteemad rohkem õhus kui muidu, siis sai see mõte hoo sisse ka meie vestlusringis. Huvilisi oli üsna mitu, ja jaanipäevapeo järel oli selge, et sügisel saame teha oma esimesed proovid. Suur rõõm on kuulda neid ilusaid hääli ja muidugi armsaid eesti laule," selgitab Jane innukalt. Põnev on kindlasti seegi, et eesti kooriga on liitunud ka mitu mitte-eestlast. Tulevikuplaanid Eesti kooriga Šveitsis on koorijuhi sõnul ühtpidi, hetkel veel visioonina, seotud juubelilaulupeoga.

Eesti versus Šveits

Küsisin veel Janet, kas võib öelda, et kodumaa tolmu on nüüdseks jalgelt pühitud, siis seda pole Jane enda sõnul kindlasti teinud. Janele läheb väga korda, mis ja kuidas Eestis toimub, juba seetõttu, et seal elavad naisele väga kallid inimesed. Kodumaa meediakanalid kui kultuurieluga toimuvaga kursis hoidmine on Janele olulisel kohal. Väga tabavalt lausub Jane järgmised sõnad: "Aga vist on ka nii, et Eesti riigi sündi n-ö laulva revolutsiooni eesliinil, kõikvõimalikel ühislaulimistel, kogenuna ei saa tema käekäik hiljem enam külmaks jätta." Šveitsis elades tunnetab Jane selgelt, et on eelkõige eesti kultuuri kandja.

Jane arvates on iga väljaspool Eestit elav või reisiv eestlane omal moel ka Eesti riigi saadik. Nii tunneb Jane ennast Šveitsis elades koduselt, aga kodumaaks jääb ikka Eesti.

/ Loo toimetab Johanna Kallion. 27. november 2014, Zürich /